

ΑΘΙΓΓΑΝΟΙ ΕΙΤΕ ΓΥΦΤΟΙ.

(Διὰ τὴν Ἑφημερίδα τῶν Παίδων.)

(Συνέχεια· ἴδ. προηγούμεν. ἀριθ.)

Εἰς τὸ φύλλον τοῦ Ἰανουαρίου ὑποσχέθημι νὰ δώσω εἰς τοὺς μικροὺς ἀναγνώστας τῆς Ἑφημ. τῶν Παίδων πληροφορίας τινὰς περὶ τῶν Ἀθιγγάνων, πολλοὶ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσι καὶ μεταξύ μας, καὶ ἰδοὺ εὐχαρίστως ἐκπληρῶ τὴν ὑπόσχεσίν μου ἐκείνην.

Ἐκ τῆς ἐξετάσεως τῆς γλώσσης τῶν καὶ τῆς συγκρίσεως αὐτῆς μὲ ἄλλας γλώσσας γίνεται φανερόν, ὅτι οἱ Ἀθιγγανοὶ κατὰγονται ἐκ τῆς Ἰνδοστάν, καὶ ὅτι ἀφῆκαν τὴν χώραν ἐκείνην κατὰ τὸν καιρὸν, καθ' ὃν εἰσέβαλεν ἐκεῖ ὁ περίφημος διορυκτῆς Τιμούρ ἢ Ταμερλάνος, ἥτοι περὶ τὸ 1404 μ. Χ.

Φαίνεται δὲ, ὅτι ἀνῆκον εἰς μίαν τῶν κατωτάτων τάξεων τῶν Ἰνδῶν, ἡ ὁποία ὁμοιάζει πολὺ μὲ αὐτοὺς ἀκόμη καὶ σήμερον κατὰ τὴν μορφήν, τὰ ἔθνη, τὰ ἔθιμα καὶ ἰδίως κατὰ τὴν μεγάλην κλίσιν εἰς τὸ τρώγειν θνησιμαῖα καὶ ἄλλας ἀκαθάρτους ὕλας.

Οἱ Ἀθιγγανοὶ δὲν ἔχουν οὔτε παράδοσιν, οὔτε ἀρχεῖα μαρτυροῦντα τὴν καταγωγὴν των· ἐπομένως οἱ ἴδιοι δὲν γνωρίζουσι τίποτε περὶ τοῦτου.

Ἐπειδὴ εἰς τὴν Ρωσσίαν ὑπάρχουσιν ἀπέραντοι πεδιάδες καταάλληλοι διὰ βοσκὴν, ἐκεῖ εὐρίσκομεν πολυπληθεστέρους καὶ τοὺς Ἀθιγγάνους, ἐν μέρει μὲν ἔχοντας στημένους τὰς σκηνὰς των πλησίον πόλεων καὶ κωμοπόλεων, ὅπου ζῶσι διὰ τοῦ ἐμπορίου τῶν ἵππων καὶ τῆς ἱατρικῆς αὐτῶν, συνήθως ὅμως κατὰ νομαδικὰς ὁρδὰς, διατρέχοντας τὴν χώραν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις καὶ μετερχομένους τὴν μανταίαν, τὸ προλέγειν τὰ μέλλοντα καὶ τὴν κλοπὴν.

Ἡ Ρωσσία παρουσιάζει εἰς τὴν ἱστορίαν τοῦ παραδόξου τοῦτου λαοῦ φαινόμενον, τὸ ὁποῖον δὲν ἔχει παράλληλον εἰς ἄλλο μέρος τῆς Γῆς. Μεταξὺ τῶν Ἀθιγγάνων τῆς Μόσχας ὑπάρχουσι πολλοὶ, οἱ ὁποῖοι κατοικοῦσιν εἰς μεγολοπρεπεῖς οἰκίας, ἐξέρχονται ἐπὶ λαμπρῶν ὀχημάτων καὶ ἵππων καὶ δὲν ὑστεροῦσι τῶν Ρώσων εὐγενῶν οὔτε κατὰ τὴν θεωρίαν, οὔτε κατὰ τὰς διανοητικὰς γνώσεις. Εἰς τὰς γυναῖκας τῆς ἀθιγγανικῆς κοινότητος ἐν Μόσχᾳ ὀφείλεται ἡ ἀνύψωσις αὐτῆς. Ὡς γνωστὸν οἱ Ἀθιγγανοὶ ἀγαπῶσι τὴν μουσικὴν καὶ συνειθίζουσι νὰ παίζωσι μουσικὰ ὄργανα καὶ νὰ τραγουδῶσιν ὅπουδήποτε ὑπάρχουν. Τὴν φωνητικὴν μουσικὴν ἐκαλλέργησαν ἐπιτυχῶς ἐκεῖ ἐπὶ πολλὸν χρόνον αἱ γυναῖκες, ὥστε ἐπὶ τέλους κατεστάθησαν ἀπαραμίλλαι. Διὰ δὲ τῶν χρημάτων, τὰ ὁποῖα αἱ τραγουδίστριαι αὐταὶ ἐκ τῶν ᾠμάτων των συλλέγουσιν, εἶναι εἰς θέσιν νὰ διατηρῶσι τοὺς εὐπόρους συγγε-

νεῖς των, τινὲς τῶν ὁποίων συνέδεσαν ἐπιγαμίας μὲ Ρώσσους εὐγενεῖς καὶ ἐπισήμους εἰς τὴν κοινωνίαν.

Ὁ Ἀθιγγανὸς ὅπουδήποτε καὶ ἂν εὐρεθῇ εἶναι ἀκατανόητον ἂν—εἰς τὴν Οὐγγαρίαν ὅμως πολὺ περισσότερον. Ἐκεῖ, ἂν καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ὀλίγον τι κατώτερος καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐσχάτου δούλου, ὅμως καὶ ἐν αὐτῇ τῇ δουλείᾳ εἶναι ἐλεύθερος.

Τὰ ἔθνη τῶν Οὐγγρων Ἀθιγγάνων εἶναι βδελυρὰ—Αἱ κατοικίαι των εἶναι βόθροι ἀνυποφόρου ἀκαθαρσίας, — ἡ ἐνδυμασία των βραχύδης — ἡ δὲ τροφὴ των συνίσταται ἐκ βρωμερῶν θνησιμαίων· καὶ ὅμως κανεὶς ἄλλος λαὸς δὲν εἶναι εὐθυμότερος αὐτῶν—τραγουδοῦν καὶ χορεύουν ἀενάως, παίζουν δὲ τὸ βιολίον μὲ μεγάλην ἐπιδειξιότητα.

Οἱ ἄνδρες κάμνουν τὸ ἐμπόριον τῶν ἵππων καὶ μετέρχονται καὶ τὸν πετταλωτὴν. Αἱ γυναῖκες, ὅπως καὶ μεταξύ μας κάμνουν, περιέρχονται λέγεσαι τὴν τύχην· περιδεύουσι δὲ τὴν χώραν ἀνενόχλητοι καὶ μάλιστα μεταβαίνουν καὶ εἰς ἄλλας χώρας μακρυὰς, ὅπου διὰ τῆς κλοπῆς συνήθως συνάξουσι πολλὰ χρήματα καὶ μετὰ δύο ἢ τρία ἔτη ἐπιστρέφουσι καὶ τὰ ἐξοδεύουσι μὲ τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς εἰς συμπόσια, χορὲς καὶ τραγῳδία.

Οὐχὶ σπανίως κατατάττονται καὶ ὡς στρατιῶται καὶ ἀνεξαιρέτως φέρουσι μεθ' ἑαυτῶν τὴν κλίσιν πρὸς τὸ κλέπτειν. Εἶναι δὲ τόσο ἐπιτήδριοι ὥστε σπανίως ἀνακαλύπτονται. Ὁ μέγας Ναπολέων εἶχεν ὄχι ὀλίγους Οὐγγρους Ἀθιγγάνους εἰς τὸν στρατὸν του, ὅτε εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅπου ταχέως συνήψαν στενὰς σχέσεις μὲ τοὺς ἐκεῖ εὐρίσκομένους ὁμογενεῖς των καὶ διὰ τῆς βοήθειάς αὐτῶν ἐλήστευον τοὺς δυστοχεῖς κατοίκους.

Εἰρήνη.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗΣ ΔΙΑΓΩΓΗΣ.

1. Μὴ λέγετε τίποτε ἀφ' ὅσα δὲν θέλετε νὰ ἀκούσῃ ὁ Θεός.
2. Μὴ κάμνετε τίποτε, τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε νὰ ἴδῃ ὁ Θεός.
3. Μὴ γράφετε τίποτε, τὸ ὁποῖον δὲν θέλετε νὰ ἀναγνώσῃ ὁ Θεός.
4. Μὴ πηγαίνετε εἰς κἀνὲν μέρος, ὅπου δὲν θέλετε νὰ σὰς εὕρῃ ὁ Θεός.
5. Μὴ ἀναγινώσκετε βιβλίον, περὶ τοῦ ὁποίου δὲν θέλετε νὰ σὰς εἴπῃ ὁ Θεός, «Δείξτε αὐτὸ εἰς ἐμέ.»
6. Μὴ δαπανᾶτε τὸν καιρὸν σας τοιαυτοτρόπως, ὥστε νὰ μὴ ἐπιθυμῇτε νὰ σὰς εἴπῃ ὁ Θεός, «Τί κάμνετε;»

Λυδία.